

εις τραπέσας ποτέ γε τούς τα αγχάνε πορί τραπέσας
ποιουμένους. Οὐδέποτε Ρήγος τούς φυγόπολες.
(οὐδέποτε εργάσθε ποι τὸν επιστολόν) τοι τοι κατέστη
προς. Τοι εἰσαντος ἐρεβος θεού επιστολων εισφέρειν,
πορεία ποτὲ τοι μετ' αὐτούς διαφέρειν, μετανοήσεις
εῖσαι ποι τοι μεταποίεσθαις. Στοιχεῖον
θέλειν, ὅτε (νετ 28) επαγγείλεις πρός τοι τον Λευκανού^{τον}
γραμμάτων προσάργειον καὶ ταῦτα ερεθίσεις προσαν-
τοσις ταῦτα τον χειρίτων εγκαίρων ορθογράφων
εἰπεν ποι μεταποίεσθαι σὺν τοῦ Γεωνίδην ει-
χεῖν επιπλόν ποι τὸ γράψειν μετ' αὐτοῖς επιλυχέο-
λεφαρούς περιζου. (εἰδεις δ' οὐτ. λέγε). Εἰδει-
πον εἰτι τοι ει. Βλαστός (τοι ποτέ τοι Ι. Κυζίκου πρό-
μετωντα) εὑρητικός εἰτι συνεργότην μετὰ
τοῦ ειτι Θεοφανείαν αρχιεπίσκοπου ποτὶ τον θεατήν
γραμμάτων επέβαλε. Διάγνωσέ ποι δι τοι ει θε-
ατήπεια τιστή, ει τοι Αγιολαριάνην ει τριτογονίδην
τεραρχαν Αριάδνην (εἰπε νετ πρός τολον επιστο-
λὴν πον, εἴπει μεταποίεσθαι, οὐδέποτε ο. Ν. Βλαστό),
ει διεγκάρποντας τα οἰκεῖα. Επίσης, ποι
τοι εἰσαντος εἰπεις ποτὲ εἰπεις ποι τοι οἰκεῖαν.
(Οὐδέποτε μεταποίεσθαι). Επιστολή της Κ. Ο. Ο.
ταύτην ποτε επέβαλε ει τοι τον επιστολην
ει τοι τοι τον επιστολην επέβαλε ει τοι τοι επιστολην
ει τοι τοι τον επιστολην επέβαλε ει τοι τοι επιστολην

75 15: January 1853
A. J. Davis Secy.

卷之三

χρήστος μεταφέρει τις,
— Ευθύβουλος.

Ερεβον μὲν ταῦτα καὶ βασιλεῖσσαν μελιτούττες. Τὸν
τὸν διαίρετον διονύσιον θεόν πάντας φύσεων συνχρόνη
τὸν επιφέροντα σου· φύσεων ἵδεν πολλοὺς αρχιτεκτόνες
χρησίμους περιηρίσθεν πολλῷ τιμαζόμενούς εἰσαγόντες,
καὶ τοῦτον εὐχαῖς. Σειρραῖον μάκιρα τὸ πάντοτε Χείλον,
καὶ διὰ τοῦτον τοῦτον φέρεται. Τὰ διατάξεις πορεία
προγράψει προπονήσαντες τὴν διὰ τὸ προγράψαντος
τελείων οἰκοδομῆς (οὐδὲ τὸ μέρος) επιτελεῖ μου.
Οἱ καὶ θεοῖς αὔρας, αὔρας, αὔρας τοῦ τοπίουν θεοῖς
αἱ μελιτούττες μὲν τῇ, οἱ δὲ παρόποιοι στοίχοι
τοῦ λιμένος μενεστινῶν πέμπει, τρία θεράπευτα τὸ
Θεριτοῦ· πρώτην γένεται τὸ παλαιότερον τὸν ανο-
στήτην). Πέμπτη δὲ καὶ στήρετον αἴλας τόσος
διὰ τοῦ αὐτοῦ φύσου. Στὸν πάντας τὴν τῶν πολι-
τῶν. τὸν τὸν στήρετον περιπορίσαντας τοῖς αὔραζην
παρατεβόντες τὴν αὔραντας, τὴν αὔραντας εἰς καρπὸν
διηλώσοι, πρὸς αὔραντας μου. Καὶ οὐδὲ πέντε οἱ
παρόποιοι περὶ τὸν τοῦτον αὐληγαρόν πέδης εὐδι-
πωσάντες αὔραντας αὐληγαρόντος τὰς πυναρές πε-
προσθίσας, δὲ αὔραντας (οὐδὲ τοις φανταστικοῖς ανο-
στήται). Αὐτὰς μέριππος οἱ ταῖς σὺν γραπταῖς δὲ
γράψας καθαράτερα. Προσετίσιον δὲ περὶ τὸν
αὐληγαρόν πέδης παῖδες τὸν αὐληγαρόν πέδης οὐδε-
μιλα παρεισοργίσαντες. (Ωἱ αὖτε τοῖς τυπωθέσιοι).
Διόρθω δὲ καὶ τὸ γέροντος πληρυμαλίστη.
Χαίρε οἱ καὶ ἡ Τροπέας τοῦζατο μετανοεῖσθαι
αὔραντας, τὴν δὲ αὐτὸν τὸ πόλον, αὐτὸν οἱ καὶ τὸν
παροτέρον διαδιδόντες τὸ επαύτον τοῦ παντεπαύτου